

Ευρωπαϊκή Πολιτική Γειτονίας

Η Ευρωπαϊκή Πολιτική Γειτονίας (ΕΠΓ) καλύπτει τις χώρες Αλγερία, Αρμενία, Αζερμπαϊτζάν, Λευκορωσία, Αίγυπτο, Γεωργία, Ισραήλ, Ιορδανία, Λίβανο, Λιβύη, Μολδαβία, Μαρόκο, Παλαιστίνη, Συρία, Τυνησία και Ουκρανία. Σκοπό έχει να εδραιώσει την ευημερία, τη σταθερότητα και την ασφάλεια όλων. Είναι θεμελιωμένη στη δημοκρατία, το κράτος δικαίου και το σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και είναι μια διμερής πολιτική ανάμεσα στην ΕΕ και την κάθε χώρα εταίρο, με πρωτοβουλίες περιφερειακής συνεργασίας: την Ανατολική Εταιρική Σχέση και την Ένωση για τη Μεσόγειο^[1].

Νομική βάση

- Άρθρο 8 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση·
- Τίτλος V της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση (εξωτερική δράση)·
- Άρθρα 206-207 (εμπόριο) και 216-219 (διεθνείς συμφωνίες) της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ).

Γενικοί στόχοι

Μέσω της Ευρωπαϊκής Πολιτικής Γειτονίας (ΕΠΓ), η ΕΕ προσφέρει στους γείτονές της μια προνομιακή σχέση, θεμελιωμένη στην αμοιβαία προσήλωση σε κοινές αξίες (δημοκρατία και ανθρώπινα δικαιώματα, κράτος δικαίου, χρηστή διακυβέρνηση, αρχές της οικονομίας της αγοράς και βιώσιμη ανάπτυξη). Η ΕΠΓ περιλαμβάνει πολιτικό συντονισμό και βαθύτερη οικονομική ολοκλήρωση, αυξημένη κινητικότητα και διαπροσωπικές επαφές. Το εύρος των φιλοδοξιών της εκάστοτε σχέσης εξαρτάται από τον βαθμό στον οποίο είναι κοινές οι αξίες αυτές. Η ΕΠΓ παραμένει διακριτή από τη διαδικασία της διεύρυνσης, αν και τούτο δεν προδικάζει τον τρόπο με τον οποίο ενδέχεται να αναπτυχθούν στο μέλλον οι σχέσεις της ΕΕ με τους γείτονές της. Το 2011, η ΕΕ προέβη σε ανασκόπηση της ΕΠΓ και, έχοντας υπόψη τις εξελίξεις στις αραβικές χώρες, ενίσχυσε την εστίασή της στην προώθηση μιας γερά ριζωμένης και βιώσιμης δημοκρατίας και μιας οικονομικής ανάπτυξης χωρίς αποκλεισμούς. Στα χαρακτηριστικά μιας βαθιά ριζωμένης και βιώσιμης δημοκρατίας περιλαμβάνονται ιδίως οι ελεύθερες και δίκαιες εκλογές, οι προσπάθειες για την καταπολέμηση της διαφθοράς, η δικαστική ανεξαρτησία, ο δημοκρατικός έλεγχος των ενόπλων δυνάμεων και οι ελευθερίες της έκφρασης, του συνέρχεσθαι και του συνεταιρίζεσθαι. Η ΕΕ

[1] Για πληροφορίες σχετικά με τις διμερείς σχέσεις μεταξύ της ΕΕ και των ανατολικών και μεσογειακών εταίρων, βλ. δελτία σχετικά με τα θέματα αυτά ([5.5.5](#), [5.5.6](#) και [5.5.7](#)).

επισήμανε επίσης το ρόλο που διαδραματίζει η κοινωνία των πολιτών στη διαδικασία και εισήγαγε την αρχή «περισσότερα για περισσότερα», σύμφωνα με την οποία η Ένωση αναπτύσσει ισχυρότερες εταιρικές σχέσεις με τους γείτονες εκείνους που σημειώνουν την μεγαλύτερη πρόοδο προς την κατεύθυνση της δημοκρατικής μεταρρύθμισης. Τον Μάρτιο του 2015, η Επιτροπή και η Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης (ΕΥΕΔ) κίνησαν διαδικασία διαβούλευσης για μια νέα επανεξέταση της ΕΠΓ. Μία από τις κύριες επιδιώξεις ήταν η προσαρμογή των εργαλείων προκειμένου να λαμβάνονται καλύτερα υπόψη οι ιδιαίτερες προσδοκίες των χωρών εταίρων. Έχοντας τούτο κατά νου, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ενέκρινε ψήφισμα στις 9 Ιουλίου 2015 με το οποίο επισημαίνει την ανάγκη για μια ΕΠΓ με πιο στρατηγική προσέγγιση, πιο συγκεντρωμένη, πιο ευέλικτη, πιο συνεκτική. Στις 11 Νοεμβρίου 2015 παρουσιάστηκε μια ανακοίνωση της ΕΥΕΔ και της Επιτροπής που ήταν στο πνεύμα αυτό και βασιζόταν στα αποτελέσματα της διαδικασίας διαβούλευσης.

Στις 18 Μαΐου 2017, η ΕΥΕΔ και η Επιτροπή δημοσίευσαν [έκθεση ανασκόπησης σχετικά με την εφαρμογή της ΕΠΓ](#). Στην έκθεση τονίζεται η περισσότερο ευέλικτη και ευαίσθητη προσέγγιση που επέδειξε η ΕΕ στο πλαίσιο της συνεργασίας της με τους εταίρους της ΕΠΓ και η αποδοτικότερη χρήση των πόρων. Στις 27 Μαρτίου 2019, το Κοινοβούλιο ενέκρινε [ψήφισμα σχετικά με την περίοδο μετά την αραβική άνοιξη και τη μελλοντική πορεία για την περιοχή της Μέσης Ανατολής και Βόρειας Αφρικής](#), στο οποίο αναγνωρίστηκαν ορισμένα δημοκρατικά οφέλη στην περιοχή, αλλά ζήτησε επίσης περαιτέρω οικονομικές, δημοκρατικές και κοινωνικές μεταρρυθμίσεις.

Κείμενα

Η ΕΠΓ βασίζεται στις ισχύουσες νομικές συμφωνίες μεταξύ της ΕΕ και των εταίρων της — τις Συμφωνίες Εταιρικής Σχέσης και Συνεργασίας (ΣΕΣΣ/PCAs) και, πιο πρόσφατα, τις Συμφωνίες Σύνδεσης (ΣΣ/ΑAs).

Στο επίκεντρο της ΕΠΓ βρίσκονται τα διμερή σχέδια δράσης που έχουν εκπονηθεί μεταξύ της ΕΕ και των περισσότερων χωρών εταίρων και οι προτεραιότητες των εταιρικών σχέσεων. Τα σχέδια αυτά καθορίζουν την ημερήσια διάταξη των πολιτικών και οικονομικών μεταρρυθμίσεων, με βραχυπρόθεσμες και μεσοπρόθεσμες προτεραιότητες (τριών έως πέντε ετών). Τα σχέδια δράσης και οι προτεραιότητες των εταιρικών σχέσεων της ΕΠΓ αντικατοπτρίζουν τις ανάγκες, τα συμφέροντα και τις δυνατότητες της ΕΕ και του κάθε εταίρου. Με τα σχέδια επιδιώκεται η ανάπτυξη δημοκρατικών, κοινωνικά δίκαιων και χωρίς αποκλεισμούς κοινωνιών, η προώθηση της οικονομικής ολοκλήρωσης και η βελτίωση της διασυννοριακής κυκλοφορίας των προσώπων.

Η ΕΕ στηρίζει την προσπάθεια υλοποίησης των στόχων της ΕΠΓ με χρηματοδοτική βοήθεια, καθώς και με πολιτική και τεχνική συνεργασία. Οι χρηματοδοτικοί πόροι παρέχονται κυρίως μέσω του Ευρωπαϊκού Μηχανισμού Γειτονίας (ENI) και η χρηματοδότηση για την περίοδο 2014-2020 ανέρχεται σε 15,4 δισεκατομμύρια ευρώ. Για τη χρηματοδότηση της ΕΠΓ χρησιμοποιούνται επίσης άλλα μέσα και προγράμματα, όπως η Διευκόλυνση για την κοινωνία των πολιτών. Η Επιτροπή παρέχει επίσης χρηματοδοτική στήριξη με τη μορφή επιχορηγήσεων προς τους εταίρους, ενώ η

Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων και η Ευρωπαϊκή Τράπεζα για την Ανασυγκρότηση και την Ανάπτυξη συμπληρώνουν τη στήριξη αυτή με δάνεια.

Επιπλέον, έχουν διαμορφωθεί νέα εργαλεία υπό την αιγίδα της ΕΠΓ για την προώθηση της πρόσβασης στην αγορά, κυρίως μέσω της διαπραγμάτευσης των σφαιρικών και σε βάθος συμφωνιών ελευθέρων συναλλαγών (DCFTA), καθώς και για την ενίσχυση της κινητικότητας και την διαχείριση της μετανάστευσης. Ως εκ τούτου, οι εταιρικές σχέσεις κινητικότητας και η διευκόλυνση/ελευθέρωση των θεωρήσεων έχουν προσφερθεί και έχουν συμφωνηθεί με ορισμένους εταίρους, ενώ ένα ειδικό χρηματοδοτικό μέσο — η [Διευκόλυνση εταιρικής σχέσης για την κινητικότητα](#) — δρομολογήθηκε το 2016. Στη νότια περιφέρεια, μια σειρά περιφερειακών και διμερών πρωτοβουλιών για τη μετανάστευση και την κινητικότητα χρηματοδοτούνται στο πλαίσιο του [Καταπιστευματικού Ταμείου Έκτακτης Ανάγκης της ΕΕ για την Αφρική](#), στο σκέλος για τη Βόρεια Αφρική.

Μολονότι η ΕΠΓ έχει σχεδιαστεί ως «εργαλειοθήκη» κοινής πολιτικής, δίνει στην ΕΕ και τη δυνατότητα να προσαρμόζει, καθώς και να «διαφοροποιεί» την πολιτική της αναλόγως των ιδιοτήτων του κάθε εταίρου.

Στο πλαίσιο των συζητήσεων για το μελλοντικό πολυετές δημοσιονομικό πλαίσιο (ΠΔΠ) για την περίοδο 2020-2027, επανεξετάζεται η δομή και η λειτουργία των μέσων εξωτερικής χρηματοδότησης της ΕΕ, συμπεριλαμβανομένου του ΕΜΓ. Στο πλαίσιο αυτό το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο εξέδωσε στις 18 Απριλίου 2018 [έκθεση σχετικά με την εφαρμογή των μηχανισμών χρηματοδότησης της εξωτερικής δράσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης](#), συμπεριλαμβανομένης της ενδιάμεσης επανεξέτασης του 2017, καθώς και την αρχιτεκτονική της μελλοντικής πολιτικής μετά το 2020. Όσον αφορά τον ΕΜΓ, με την έκθεση ζητήθηκε μεγαλύτερη ευελιξία, καλύτερη χρήση της προσέγγισης «περισσότερα για περισσότερα», καθώς και παροχή κινήτρων και μεγαλύτερος συντονισμός μεταξύ των περιφερειακών και των διμερών προγραμμάτων.

Στις 14 Ιουνίου 2018, η Επιτροπή δημοσίευσε [πρόταση κανονισμού](#) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη θέσπιση Μηχανισμού Γειτονίας, Ανάπτυξης και Διεθνούς Συνεργασίας (ΜΓΑΔΣ). Η πρόταση αποσκοπεί στην απλούστευση της υφιστάμενης δομής χρηματοδότησης της εξωτερικής δράσης της ΕΕ για την επόμενη περίοδο του ΠΔΠ και ενσωματώνει διάφορα χρηματοδοτικά μέσα στον νέο ΜΓΑΔΣ, συμπεριλαμβανομένου του ΕΜΓ. Το Κοινοβούλιο ενέκρινε τη θέση του σε [πρώτη ανάγνωση](#) σχετικά με την εν λόγω πρόταση στις 27 Μαρτίου 2019, ζητώντας περαιτέρω χρηματοδότηση, μεγαλύτερο ρόλο στη λήψη αποφάσεων για τις δευτερεύουσες πολιτικές επιλογές και την αναστολή της βοήθειας σε περιπτώσεις παραβιάσεων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Περιφερειακή διάσταση

A. Ανατολική Εταιρική Σχέση (ΑΕΣ)

Η Ανατολική Εταιρική Σχέση (ΑΕΣ) δημιουργήθηκε για να «αναβαθμίσει» τις σχέσεις της ΕΕ με τους περισσότερους από τους ανατολικούς γείτονές της: Αρμενία, Αζερμπαϊτζάν, Λευκορωσία, Γεωργία, Μολδαβία και Ουκρανία. Η ΑΕΣ συμφωνήθηκε το 2008 και εγκαινιάστηκε το 2009, βασίζεται δε στην ΕΠΓ.

1. Στόχοι

Κύριος στόχος της ΑΕΣ είναι η επίσπευση της πολιτικής σύνδεσης και η εμβάθυνση της οικονομικής ολοκλήρωσης μεταξύ της ΕΕ και των ανατολικών γειτόνων της. Το επίπεδο της ολοκλήρωσης και της συνεργασίας αντανακλά την προσήλωση κάθε χώρας εταίρου στις ευρωπαϊκές αξίες, πρότυπα και δομές καθώς και την δική της πρόοδο. Η ΑΕΣ έχει ως στόχο την προώθηση της δημοκρατίας και της χρηστής διακυβέρνησης, την ενίσχυση της ενεργειακής ασφάλειας, την ενθάρρυνση των τομεακών μεταρρυθμίσεων (συμπεριλαμβανομένης της προστασίας του περιβάλλοντος), την ενθάρρυνση των διαπροσωπικών επαφών, τη στήριξη της οικονομικής και κοινωνικής ανάπτυξης και την προσφορά πρόσθετης χρηματοδότησης για προγράμματα σχετικά με τη μείωση των κοινωνικοοικονομικών ανισορροπιών και την αύξηση της σταθερότητας^[2].

2. Δομές

Οι διασκέψεις κορυφής ΑΕΣ πραγματοποιούνται κάθε δύο χρόνια, με συμμετοχή αρχηγών κρατών ή κυβερνήσεων των κρατών μελών της ΕΕ και χωρών εταίρων, καθώς και εκπροσώπων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, της Ευρωπαϊκής Επιτροπής και της ΕΥΕΔ.

Οι σύνεδροι της πέμπτης διάσκεψης κορυφής ΑΕΣ που πραγματοποιήθηκε στις Βρυξέλλες στις 24 Νοεμβρίου 2017 προέβησαν σε απολογισμό των επιτευγμάτων της προηγούμενης διετίας και δήλωσαν έτοιμοι να θέσουν σε εφαρμογή κοινό έγγραφο εργασίας^[3] που προτείνει μια πιο εστιασμένη προσέγγιση για την επίτευξη αποτελεσμάτων σε καθεμιά από τις τέσσερις προτεραιότητες που έθεσε η Κοινή Δήλωση της διάσκεψης κορυφής της ΑΕΣ της 22ας Μαΐου 2015 στη Ρίγα:

- οικονομική ανάπτυξη και ευκαιρίες αγοράς·
- ενίσχυση θεσμών και χρηστή διακυβέρνηση·
- συνδεσιμότητα, ενεργειακή απόδοση, περιβάλλον και κλιματική αλλαγή·
- κινητικότητα και διαπροσωπικές επαφές.

Στην περίοδο που προηγήθηκε της συνόδου, οι συστάσεις του Κοινοβουλίου σχετικά με την Ανατολική Εταιρική Σχέση, εγκριθείσες στις 15 Νοεμβρίου 2017, περιείχαν φιλόδοξες και μακρόπνοες ιδέες.

Τέσσερις θεματικές πλατφόρμες διαμορφώνουν την πολυμερή προσέγγιση της Ανατολικής Εταιρικής Σχέσης: δημοκρατία, χρηστή διακυβέρνηση και σταθερότητα· οικονομική ολοκλήρωση και σύγκλιση με τις πολιτικές της ΕΕ· ενεργειακή ασφάλεια· και διαπροσωπικές επαφές. Συνεδριάσεις ανωτέρων υπαλλήλων πραγματοποιούνται τουλάχιστον δύο φορές το χρόνο, ενώ οι υπουργοί Εξωτερικών συνέρχονται σε ετήσια βάση. Το έργο των πλατφορμών προωθείται ενίοτε με τομεακές υπουργικές συνόδους.

Έχουν επίσης ξεκινήσει εμβληματικές πρωτοβουλίες και περιλαμβάνουν: ένα ολοκληρωμένο πρόγραμμα διαχείρισης των συνόρων· διευκόλυνση για τις ΜΜΕ· περιφερειακές αγορές ηλεκτρικής ενέργειας· και προσπάθειες για τη βελτίωση της

[2] Για περισσότερες πληροφορίες, μπορείτε να συμβουλευτείτε το κεφάλαιο που περιέχει ο [δικτυακός τόπος της ΕΥΕΔ](#) σχετικά με την ΑΕΣ.

[3] «Ανατολική Εταιρική Σχέση — 20 παραδοτέα στοιχεία για το 2020: εστίαση σε βασικές προτεραιότητες και απτά αποτελέσματα».

ενεργειακής απόδοσης, την αύξηση της χρήσης ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, την προώθηση της χρηστής περιβαλλοντικής διακυβέρνησης, και την πρόληψη, την προετοιμασία και την αντιμετώπιση φυσικών και ανθρωπογενών καταστροφών.

Έχοντας ιδρυθεί το 2011, η Κοινοβουλευτική Συνέλευση Euronest^[4] αποτελεί την κοινοβουλευτική συνιστώσα της ΑΕΣ/ΕαΡ και έχει επιφορτιστεί με τη διαβούλευση, την εποπτεία και την παρακολούθηση της εταιρικής σχέσης. Κύρια επιδίωξή της είναι να φέρει κοντά τα κοινοβούλια των χωρών της ΑΕΣ/ΕαΡ με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και να ενισχύσει τις διαπροσωπικές επαφές, να προαγάγει την ενεργή συμμετοχή της κοινωνίας των πολιτών και να αναμειχθεί με μεγαλύτερη ενεργητικότητα στον πολιτισμικό διάλογο. Η Κοινοβουλευτική Συνέλευση Euronest ερείδεται σε αμοιβαία συμφέροντα και δεσμεύσεις, καθώς και στις αρχές της διαφοροποίησης, της συνιδιοκτησίας και της συνυπευθυνότητας. Ένα από τα καθήκοντά της είναι ο έλεγχος της υποστήριξης που παρέχει η ΕΕ στις χώρες ΑΕΣ/ΕαΡ ενώ μπορεί επίσης να απευθύνει συστάσεις στις διακυβερνητικές δομές της ΑΕΣ/ΕαΡ προκειμένου να εδραιωθεί μια βαθύτερη πολιτική και οικονομική σύγκλιση των χωρών αυτών με την ΕΕ.

Η Συνέλευση έχει πραγματοποιήσει επτά συνεδριάσεις μέχρι σήμερα, με πιο πρόσφατη εκείνη που διεξήχθη μεταξύ της 25ης και της 27ης Ιουνίου 2018 στις Βρυξέλλες. Αποτελείται από 60 μέλη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και 10 μέλη από το κοινοβούλιο της κάθε χώρας εταίρου. Δεδομένου όμως ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο δεν αναγνωρίζει την Εθνοσυνέλευση της Λευκορωσίας ως δημοκρατικά εκλεγμένη, κανένας Λευκορώσος βουλευτής δεν συμμετέχει επί του παρόντος στην Euronest. Η Κοινοβουλευτική Συνέλευση της Euronest έχει τέσσερις μόνιμες επιτροπές και συγκεκριμένα την Επιτροπή Πολιτικών Υποθέσεων, Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και Δημοκρατίας, την Επιτροπή Οικονομικής Ολοκλήρωσης, Νομικής Προσέγγισης και Σύγκλισης με τις Πολιτικές της ΕΕ, την Επιτροπή Ενεργειακής Ασφάλειας και την Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων, Απασχόλησης, Παιδείας, Πολιτισμού και Κοινωνίας των Πολιτών.

Επιπλέον, ένα Φόρουμ της Κοινωνίας των Πολιτών^[5] για την ΑΕΣ/ΕαΡ διατυπώνει συστάσεις με στόχο την άσκηση επιρροής στα θεσμικά όργανα της ΕΕ και στις κυβερνήσεις των χωρών της ΑΕΣ.

B. Ένωση για τη Μεσόγειο (UfM)

Η Ένωση για τη Μεσόγειο (UfM) περιλαμβάνει τα 28 κράτη μέλη της ΕΕ, την Ευρωπαϊκή Ένωση και 15 Μεσογειακές χώρες (Αλβανία, Αλγερία, Βοσνία και Ερζεγοβίνη, Αίγυπτο, Ισραήλ, Ιορδανία, Λίβανο, Μαυριτανία, Μαυροβούνιο, Μονακό, Μαρόκο, Παλαιστίνη, Συρία (η ιδιότητα μέλους της οποίας έχει ανασταλεί λόγω του εμφυλίου πολέμου), Τυνησία και Τουρκία). Ο Αραβικός Σύνδεσμος έχει συμμετάσχει σε όλες τις συνεδριάσεις από το 2008 ενώ στη Λιβύη έχει καθεστώς παρατηρητή.

1. Στόχοι

Η Ένωση για τη Μεσόγειο αποτελεί ένα πολυμερές πλαίσιο για τις πολιτικές, οικονομικές και κοινωνικές σχέσεις μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των χωρών

[4] Για περισσότερες πληροφορίες για τη Euronest και τις δραστηριότητές της μπορείτε να συμβουλευτείτε τον [ιστότοπο της Συνέλευσης](#).

[5] Για περισσότερες πληροφορίες για το Φόρουμ της Κοινωνίας των Πολιτών μπορείτε να συμβουλευτείτε τον [ιστότοπο του Φόρουμ](#).

της Νότιας και Ανατολικής Μεσογείου. Ξεκίνησε το 2008 στη [Σύνοδο Κορυφής του Παρισιού](#) και αποτελεί συνέχεια της Ευρωμεσογειακής Εταιρικής Σχέσης (Euro-Med), επίσης γνωστής και ως διαδικασία της Βαρκελώνης. Η Ένωση για τη Μεσόγειο διαπνέεται από τους στόχους που καθορίζονται στη Διακήρυξη της Βαρκελώνης (1995), και συγκεκριμένα τη δημιουργία ενός χώρου ειρήνης, σταθερότητας, ασφάλειας και κοινής οικονομικής ευημερίας, με πλήρη σεβασμό των δημοκρατικών αρχών, των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των θεμελιωδών ελευθεριών, καθώς και την προώθηση της κατανόησης μεταξύ των πολιτισμών στην ευρωμεσογειακή περιοχή.

2. Δομές

Η Προεδρία της Ένωσης για τη Μεσόγειο είναι διπλή, με την «συμπροεδρία» αυτή να αναδεικνύει το πνεύμα «συνιδιοκτησίας» που διέπει την ομάδα. Από το 2012 και έπειτα, η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει αναλάβει τη βόρεια συμπροεδρία και η Ιορδανία την νότια. Το κύριο διοικητικό όργανο είναι η Σύνοδος Ανώτατων Υπαλλήλων, η οποία επιβλέπει και συντονίζει το έργο της Ένωσης για τη Μεσόγειο. Η Σύνοδος Ανώτατων Υπαλλήλων εγκρίνει επίσης τον προϋπολογισμό και το πρόγραμμα εργασίας της Γραμματείας, προετοιμάζει τις συναντήσεις των Υπουργών Εξωτερικών και των άλλων υπουργικών σχημάτων και διορίζει τον Γενικό Γραμματέα και τους έξι αναπληρωτές Γενικούς Γραμματείς. Στη σύνοδο συζητούνται επίσης προτάσεις έργων που υποβάλλονται από τη Γραμματεία για έγκριση και υιοθέτηση. Η αποστολή της Γραμματείας της Ένωσης για τη Μεσόγειο συνίσταται, κυρίως, στον εντοπισμό, την εκπόνηση, την προώθηση και τον συντονισμό τεχνικών έργων σε τομείς όπως οι μεταφορές, η ενέργεια, το νερό, η προστασία του περιβάλλοντος, η ανώτερη εκπαίδευση και η κινητικότητα, η έρευνα, οι κοινωνικές υποθέσεις, η χειραφέτηση των γυναικών, η απασχόληση και η ανάπτυξη των επιχειρήσεων, τομείς που ενισχύουν τη συνεργασία και επηρεάζουν άμεσα τη ζωή των πολιτών. Η ΕΕ είναι ο μεγαλύτερος χορηγός στον προϋπολογισμό της Γραμματείας της Ένωσης για τη Μεσόγειο.

Η Κοινοβουλευτική Συνέλευση της Ένωσης για τη Μεσόγειο βασίζεται στις εργασίες της Ευρωμεσογειακής Κοινοβουλευτικής Συνέλευσης και αποτελείται από 280 μέλη: 132 μέλη της ΕΕ (83 μέλη από τα 28 εθνικά κοινοβούλια της ΕΕ και 49 μέλη από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο), 8 μέλη από τις ευρωπαϊκές μεσογειακές χώρες εταίρους (Αλβανία, Βοσνία και Ερζεγοβίνη, Μονακό και Μαυροβούνιο), 130 μέλη από τις δέκα χώρες των νοτίων και ανατολικών ακτών της Μεσογείου (Αλγερία, Αίγυπτο, Ιορδανία, Ισραήλ, Λίβανο, Μαρόκο, Παλαιστίνη, Συρία (η συμμετοχή της προς το παρόν έχει ανασταλεί), Τυνησία και Τουρκία), και 10 μέλη από την Μαυριτανία.

Η Κοινοβουλευτική Συνέλευση της Ένωσης για τη Μεσόγειο πραγματοποιεί τουλάχιστον μία σύνοδο ολομέλειας ετησίως· η πλέον πρόσφατη διεξήχθη στο Στρασβούργο, στις 13 και 14 Φεβρουαρίου 2019. Εγκρίνει ψηφίσματα ή συστάσεις για όλες τις πτυχές της ευρωμεσογειακής συνεργασίας που αφορούν τα εκτελεστικά όργανα της Ένωσης για τη Μεσόγειο, το Συμβούλιο της ΕΕ, την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και τις εθνικές κυβερνήσεις των χωρών εταίρων. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο άσκησε την εκ περιτροπής προεδρία της Ένωσης για τη Μεσόγειο κατά την περίοδο 2018-2019, προτού την παραδώσει στη Μεγάλη Εθνοσυνέλευση της Τουρκίας κατά την τελευταία σύνοδο της ολομέλειας στο Στρασβούργο. Η Συνέλευση έχει πέντε επιτροπές: Πολιτικών Υποθέσεων, Οικονομικών Υποθέσεων, Πολιτισμού, Γυναικών και Ενέργειας.

María Álvarez López / Mario Damen
04/2019

